

Mit gondol Orbán Viktor?

2026 május 13. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

HETI AGYRÉMEK – A polgári Magyarország gondolata nem csupán egy „politikai termék”, valóban több annál.

És akkor Orbán Viktor felkerekedett, és elment a Doperanos-ba, hogy beszélgessen egy kicsit Lacival és Gyuszival, sajnálatomra Viktória nem vett részt a társalgásban. Orbán Viktor a mostani miniszterelnöki ciklusának

utolsó napján látogatott el oda, ahol a kampány során kétszer is megfordult. És ezzel többeknél ki is verte a biztosítékot nyomban. Itt is, ott is. Szerintem meg bízzuk rá, hogy mikor hová megy, nagyfiú már, majd eldönti. Gondolom, jön majd hozzánk is (Magyar Nemzet), a Mandinerhez is, és jól mutatna egy kolumnás interjú a megyei napilapokban is, jólesne a tábornak, pláne hogy momentán félárbócon a zászló, a lelkek kóválygognak. De most így döntött, nyilván oka volt rá, tartsuk tiszteletben. Valamint

aki továbbra is jobbernek, konzervatívnak, patriótának (nem kívánt törlend?) tartja magát, véleményem szerint jobban teszi, ha nagy keservében nem próbál meg most mindent ráverni Orbánra. Az ekézést nyugodtan rábízhatjuk a másik oldalra, nyomják is, ahogy a csövön kifér, mert még mindig minden róla szól.

Annál is inkább bölcsebb magatartás lenne ez, mert már egy jó ideje, aki a Fideszre szavazott, az Orbán Viktorra szavazott, arra a karizmatikus politikusra, akit az Isten is irányítónak teremtett, és rajta keresztül egy világszemléletre, amit nem váltogatunk olyan tempóban, mint az alsógatyát. Egyébként meg ismét eljött a helyezkedések ideje, olyan ütemben, hogy az még a világ?rb?l is látszik, az atlantista újfideszt úgyis fel kell tölteni valakikkel. Akárkikkel, kell a szakértelem, ugyebár.

Aztán ha ezzel is megvagyunk, lassan leeshetnénk a választási vereség okainak boncolgatásáról és a sebek nyalogatásáról. Kívülr?l fújjuk már a lehetséges összetev?ket, kijöttünk a sokkból, és nem lehet addig gyászmunkázni feszt, míg mind meghalunk.

Schiffer András pompás indexes trilógiája után id?pazarlás is a tetejébe, abban minden benne van, mint a Fradi-kolbászban. A jöv? bekopogtatott, majd miután nem kapott választ, ránk rúgta az ajtót. Nincs mese, ill? módon fogadnunk kell, különben elviszi a családi ezüstöt az utolsó kiskanálig.

Orbán Viktornak bizonyára van egy er?s jöv?képe, nála mindig akad ilyen a szertárban. Hogy mi jár a fejében, nem tudhatom, legfeljebb azt, hogy mi jár az enyémben. Szerencsére (és a haza szerencséjére, mert nyilván megint benéznék valamit, mint 2015-ben a migrációt, annak összes következményével együtt) nem vagyok a helyében, de azért eljátszom a gondolattal, abból baj talán nem lehet. Szóval el?ször meghívnám Schiffer Andrást egy kávéra. Rábírnám, hogy térjen vissza a politikába, és rakjon már végre össze egy tisztességes, valódi baloldalt, szakszervezetestül, mindenestül, különös tekintettel a Munkástanácsokra, 1956 szellemiségében. Aztán, még hatalmon kívül, gyorsan megkötném vele a Bethlen–Peyer-paktum pont kett?t, er?s, konstruktív érdekképviselettel. Mindeközben

felélesztenék a polgári köröket, ember az emberrel, a valóságos világban, és meger?síteném, hogy a polgári Magyarország gondolata nem csupán egy „politikai termék”, valóban több annál. Összeütném a kemény magot, a megvesztegethetetlen és megingathatatlan jobbosokat.

A digitális cuccot elengedném, az veszett fejsze. Majd egyszerre két kávét is rendelnék. Egyet Rockenbauer Zoltánnak, egyet Fodor Gábornak, és végre-valahára kezdenék valamit a kultúrával és a kölykeinkkel, különös tekintettel az unokáinkra. És közben, hogy

ne csak a mi generációnk mondja meg nekik, hogy merre hány óra, g?zer?vel elkezdeném (velük együtt) felkutatni a fiatal, hiteles, valódi rock and roll arcokat, mert az nem létezik, hogy a rock and roll csak a mocskosfideszez? divatzenekaroké legyen.

A negyedik kávé Navracsics Tiboré.

Három év múlva önkormányzati választások következnek. Ha az is bukta, tényleg mehetünk a miszóba. És jelenleg olyan a közhangulat, hogy ha az ellenfél egy cserebogarat indítana, az is gy?zne. Három év egyszerre rövid és hosszú id?. Ha valaki ért ehhez, az Navracsics. Majd tanítgat kés?bb, fiatal ember még. És olyan alapokra támaszkodhat (természetesen a teljesség igénye nélkül példálózom), mint a szenzációs Porga Gyula Veszprémben (esze ágába se jusson nem indulni) vagy éppen Cser-Palkovics András Székesfehérváron.

Els?re nagyjából ennyi. Tehát

színesre festett, ám betonkemény szellemi háttér és önkormányzatiság. Aztán jöhet az önigazgatás. Makovecz. Mez?gazdaság, kistermel?k, víz. Ángyán, Andrásfalvy. Zsidó–keresztény értékrend. Ámen. Megélhetésiek el, vissza a gyökerekhez, egy modern mozgalomban.

Akár új néven, az sem ördögt?l való. Az persze a legkevésbé érdekes, hogy mit gondolok én. De megesz a kíváncsiság, hogy mit gondol Orbán Viktor.

Hegyi Zoltán - www.magyarnemzet.hu

Ajánló